

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ

ΠΑΡ' ΑΓΑΠΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΩΦΕΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ : ΣΤΑΔΙΟΥ 14 — ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ : ΦΑΛΗΡΟΥ 30-32

Ο ΙΕΡΑΡΧΗΣ ΜΟΔΕΣΤΟΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΙΗ'. ΜΝΗΜΗ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
 ΜΟΔΕΣΤΟΥ
 ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἰστώμεν στίχ. Η'. ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ψδαῖς εὐφημήσωμεν, τὸ σεπτὸν
 κειμήλιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Πατριαρχῶν τὸ θησαύρισμα,
 Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ παθῶν ἐκμειωτήν, τῶν δαϊμόνων
 ἀντίπαλον, καὶ συνέμιλον, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, τῆς τε ἄνω
 καὶ τῆς κάτω Σιών, δόξαν τὸν θεῖον Μόδεστον σήμερον. Δίς

Ἑρέων ὁ σύλλογος, μοναζόντων τὸ σύστημα, δεῦτε εὐφημή-
 σωμεν θείοις ἄσμασι τὸν Ἱερόαθλον Μόδεστον, τὸ ἄνθος
 τῆς φύσεως, τῶν πιστῶν τὴν καλλονήν, καὶ τὸν στύλον τῆς πί-
 στεως τὸν ἀκράδαντον, τὸν φυλάττοντα πάντας ἐκ παντοίων, νο-
 σημάτων καὶ ποικίλων, βροτοὺς καὶ κτήνη ἐκ θλίψεων. (Δίς)

Τὸν ποιμένα τὸν ἄριστον, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, τὸν Ἱερο-
 μάρτυρα θεῖον Μόδεστον, ἄσματικῶς ἀνυμνήσωμεν, βοῶ-
 ντες, γηθόμενοι, ἡμῶν σκέπη κραταῖα μὴ παρίδης τοὺς δού-
 λους σου, ἀλλὰ πρόφθασον, ἐξελέσθαι κινδύνων σοὺς οἰκέτας,
 καὶ παντοίας ἀλγυδόνες, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου. (Δίς)

Ἑρέων ἐν χρίσμασι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵματι τῷ Θεῷ προ-
 σήγαγες τελειώτατα, σαυτὸν ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, ἀοί-

διμε Μόδεστε, Ιερέων ἢ κρηπίς καὶ ἡμῶν τὸ προσφύγιον τῶν τε-
λούντων σου τὴν πανσέβαστον μνήμην ἐτησίως, καὶ τιμώντων
θεοίς ὕμνοις τὴν φωταυγὴ καὶ πανσέβαστον. (Δίς)

Δόξα ἤχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες τὸν Χριστοῦ Ἱερομάρτυρα
Μόδεστον, ὕμνοις τιμήσωμεν τῶν γὰρ τυράννων τὰς
ἀπειλὰς ὡς οὐδὲν λογισάμενος, καρτερία τὸν στέφανον παρὰ
Χριστοῦ ἐκομίσαστο, ᾧ καὶ νῦν παριστάμενος, πρεσβεύει ἀπαύ-
στως ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν ἱεράν αὐτοῦ,
καὶ πανσέβαστον ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, ἤχος β' τῆς ἐορτῆς. Κυπριανοῦ.

Ι'δοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐτρεπίζου Σπή-
λαιον, ἢ Παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰού-
δα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος
ἡμῶν.

Ακούσατε ὄρη καὶ βουνά, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας
ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον,
ὡς φιλόανθρωπος.

**Εἰσοδος. Ὡς ἱλαρόν· καὶ τὰ ἀναγνώσματα
Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.**

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας
γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέ-
τρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως,
βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ
ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρώγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ.
Σύγεςιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ
φαιδότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλ-
λεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους
μακροῦς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο
ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσα-
ντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βά-
ανός, ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη

κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεῖα σύντριμμα. Οἱ δὲ
εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ
ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα
εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐ-
τοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χονευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς,
καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάβουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ
διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βα-
σιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐ-
τὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦ-
σιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
σκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα,
καὶ συναχθήσονται Ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγε-
λεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑ-
μῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν
καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες καὶ ἐγὼ Μάρτυς
Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεγχάμην, ἵνα γινῶτε καὶ
πιστευσήτε μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ. Ἐμπροσθέν μου
οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ
Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ
ἔσσω, ὠνειδήσω, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ
Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ
εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαίρουμένος. Ποιή-
σω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ
λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ,

Εἰς τὴν λιτὴν, ἤχος α'.

Ιερομάρτυς Μόδεστε ἐνδοξε, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ σὲ
οὐ πῦρ οὐ μάλιστα, οὐδὲ ξίφος χωρίσαι ἴχυσαν ἄλλ'
ἀνδρείως ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τὰ τῶν εἰδώλων σεδάσματα, κα-
τέστρεφας θεόφρων ἐκτενῶς, οὐν πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικοῖς πόνοις ὠραίσθεις, καὶ Ἀρχιερατικοῖς χρι-
σθεῖς, χρίσμασι δοχεῖον τῆς ὑπερφάντου ἐδείχθης τριά-

δος, ὑπὲρ ἧς καὶ τὸ αἷμά σου προθύμως ἐξέχεας, Μόδεστε πανεύφημε· διὸ ὡς παρ' αὐτῆς τρίπλοκον ἀμαράντινον στέφανον λαβὼν, καὶ παρρησίαν ἔχων, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. Λητῆς.

Αγγελικὸν βίον ἐν γῇ ἐπιδειξάμενος Ἱερομάρτυς Μόδεστε ψήφῳ Θεοῦ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον ἐνεχειρίσθης, καὶ ἐν Καθέδρᾳ Ἀρχιερέων καθίσας, τὸν κύριον τοῖς ἐνθούσις ἔργοις σου ἐδόξασας· διόπερ καταντήσας εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα ὁ πρῶτος ποιμὴν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς, ἀπαύστως τὴν ὑμνωδίαν αὐτῷ ἀναπέμπων, εἰρήνην τε καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν τοῖς ὑμνηταῖς σου βραβεύεις ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἱσθῷ τοῦ ἁγίου Μνεύματος, Ἱερομάρτυς Μόδεστε ἡ ψυχὴ σου πτερωθεῖσα τῶν αἰκισμῶν διέπλευσεν ἀθρόως τὸ χαλεπὸν κλυδώνιον, καὶ περιχαρῶς κατέλαβε λιμένας τοὺς ἐπουρανίους· ἔθεν παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ δεσποτικῷ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου, τῶν σωματικῶν ἀλγυδόνων ρυσθῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ηπαμφανὴς σου σήμερον ἀνέτειλε μνήμη Μόδεστε, ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα ἀνθρώπων, καὶ πάθη κτηνῶν θεραπεύουσα· ἰκέτευε οὖν αἰεὶ ὡς ἱατρός, παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος,

Εἰς τὴν λιτὴν. **Καὶ νῦν** Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε.

Ἀπόσιχ. εἰς τὸν στίχ. β'. **Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.**

Σκευὸς ἐκλογῆς σε προΐδων, μάκαρ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ βλέπων κρύφια, ἄξιον καθέστηκε, ποιμένα θείας Σιών, ἣν πανσόφως κατήρδευσας διδάγμασι θείοις, καὶ καρπὸν σωτήριον αὐτὸν ἐξήνεγγας, Μόδεστε τῆς πίστεως ὄντως καὶ τῷ αἵματί σου προθύμως, τέλος ἀπεσφράγισας θεόσοφς.

Στίχ. **Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. καὶ ὡσεὶ κέδρος.**

Δεῦτε ἱερέων ἡ πληθὺς καὶ Ἀρχιερέων οἱ δῆμοι, Πατριαρχῶν ἡ κληρίς, ἅμασι τιμήσωμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, τὸν τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ νίκης λαβόντα, στέφανον ἀκήρατον, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐπερ παρεστὼς νῦν τῷ θρόνῳ, νέμει δαψιλῶς τὰς ἰάσεις πᾶσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. **Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.**

Οἶκον ἀπετέλεσας σαυτὸν, Πνεύματος ἁγίου τρισμάκαρ, καθάρας σου τὴν ψυχὴν καὶ τῷ θείῳ χρίσματι Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ποδηγέτης τε ἐνδοξε λαοῦ, καὶ προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὴν θείαν ἄθλησιν, αἰτῆσαι παμμάκαρ, δοθῆναι, λύσιν τῶν δεινῶν σαῖς πρεσβείαις, καὶ ἁμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Σήμερον ἡ φωταυγὴς ἀνέτειλε μνήμη σου, τρισμέγιστε Ἱερομάρτυς Μόδεστε, φωτίζουσα τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν θαυμάτων σου, ἐν ᾗ τῷ πανσέπτῳ σου συναθροισθέντες τεμένει καθικετεύομεν, κράζοντες λύσον ταῖς σαῖς ἰκesiaῖς τὰς συμφορὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ πανεύφημι.

Εἰς τὸν στίχον. **Καὶ νῦν** τῆς εορτῆς.

Ιωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν· Πῶς ἐκ τῶν ἁγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγγυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μάρτις ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσιν, σὺν δώροις τιμίσις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Οσίως τὸν βίον σου διαπεράσας σοφέ, ποδήρει κεκόσμησαι Ἱερωσύνης φαιδρῷ, ἱεράθλῃ Μόδεστε· ἔθεν καὶ ἐναθλήσας προθυμότατα πάτερ, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ συναγάλλῃ, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ Καθίσματα. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Σοὺ τὸν Σωτῆρα δολικῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σὲ τανυθέντα, τοὺς τυραννοῦντας ἡνεγκας στερεὰ καρτε-
ρῶς πλάνην τὴν καχέσπερον, νουνεχῶς ἀποκλίνας· ὅθεν Μόδε-
στε καὶ αὐτὸς σὲ δοξάζει, ἐν οὐρανοῖς ἀξίως καὶ ἐν γῇ, διὸ
καὶ σκέπεις τοὺς σὲ ἐορτάζοντας.

Δόξα· τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Ὁ σιωπήσωμεν ἄει Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν
οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς
ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως
νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ
δούλους σώξεις ἄει ἐκ παντεσίων δεινῶν.

Ἐτερον. Ἦχος α'. **Τὸν Τάφον Σοῦ Σωτήρ.**

Ἐκπλήττει πάντα νοῦν, τῶν μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς
ἴσχυσεν ἡ σὰρξ, ἐνεγκεῖν φρικτὰ πάθη· ἐν πᾶσι δὲ διέ-
πρεψας, σὺ στερεὰ ὡς τις ἄσαρκος, ὄντως Μόδεστε, ἰσχύϊν λα-
βὼν ἀπὸ ὕψους, κατευμεγεθεῖν τῶν δριμυτάτων βασάνων· διόσε
δοξάζομεν.

Δόξα. τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον
ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ
πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτη-
ρία, καὶ βοήθεια κραταιὰ προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δού-
λους σου.

Ἐτερον μετὰ τὸν Πολυέλεον. **Θείας πίστεως.**

Πᾶσαν εὐφραντας, ἱερωσύνη, καὶ σφ' αἵματι, τὴν ἐκκλη-
σίαν, ἐν Ἱερουσαλὴμ γὰρ τὸ χρίσμα σοὶ δέδοται, καὶ τὸ
σὸν αἷμα ἐν ταύτῃ ἐξέχεας. Παύλου μέτοχε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γα-
στρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπίσας μετένηκεν, ὁ μετὰ
τόκον μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας, πανά-

μωμε, μόνος Κύριος, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου Προκείμενον Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἡ ἐν τῷ λι-
θάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ· τό, Πᾶσα πνοή, **Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην·**
ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Ἰδιόμελον. Ζῆτει ἐν τῇ λιτῇ οἶον βούλει. Σῶσον ὁ Θεὸς
τὸν λαόν σου· τό Κύριε ἐλέησον **ιβ'** ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου, ἡχος πλ. β'.

Κύματι θαλάσσης εἰς ἡ' καὶ εἰς στ'.

Στόματι πηλίνῳ καὶ γλώσσῃ γεῶδει, σὲ τὸν ἰσάγγελον,
ὅμιν ὁμότιμος Μόδεστε, φῶς οὐρανόθεν, δυσωπῶ σε ταῖς
πρεσβείαις σου ἐξαστράψας, φώτισον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρ-
δίαν μου.

Υλὴν φθειρομένην, καὶ ρέουσαν δόξαν, καὶ κόσμον σύμ-
παντα, καὶ κοσμοκράτορα παραδραμῶν ἀντὶ πάντων, τὸν
Χριστὸν ἐκτῆσω Μόδεστε, οὐ τρωθεῖς τῷ ἔρωτι ἐνήθλησας
στερρώτατα.

Μέγας ἐν σημείοις, καὶ τέρασιν ὤφθης πολλὸς ἐν θαύ-
μασι, καὶ περιβόητος, ὕδατι μόνῳ ραντίζων, καὶ ἰώμε-
νος τοὺς ἀμνοντας βροτοὺς, σὺν τοῖς κτήνεσιν ὡς λίαν συμ-
παθέστατος.

Γένος τῶν ἀνθρώπων βουλόμενος σῶσαι ὁ υπεράγαθος, μή-
τραν ἐσκήνωσεν ἐπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆ-
ναι ἔρχεται τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Σε τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Μέλλων ἀναβαίνειν εἰς μέγιστον ὕψος Ἱερωσύνης, νυκτὸς ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ πάτερ ἔφθασας καὶ προσευχῇ ἐμμόνως σου ταύτας ἠνέφξας, θαυμασθεὶς τῇ ἐγχειρήματι.

Εχρίσες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁ Θεὸς σου παρὰ τοὺς σοὺς μετόχους ἀγαλλιάσεως ἔλαιον, καὶ μύρον θεοῦ χρίσματος, καὶ ἐξεχύθη σου δαφιλῆς χάρις ἐν χεῖλεσι.

Εχθροὺς τοὺς ἀοράτους, καὶ δράκοντας νοητοὺς, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ καταπατήσας καὶ βασιλέα τὸν ἐχθιστον, καὶ σοβαρόν, τῇ χάριτι σταυροῦ κατέβαλες, ἐναθλήσας καρτερώτατα.

Ινα χωρίσῃς ὅλην τὴν ἔλλαμψιν τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐστύλθωσας τὸν νοῦν σου, οἷα νεόσμηκτον ἔσοπτρον, καὶ τὴν ψυχήν ἐλάμπρυνας Μόδεστε ἐνδοξε, ἀρετῶν καθαρωτάτῃ φωτί.

Ησύλληψις ἄνευ πάθους, πρόσληψις ὑπὲρ λόγον Παρθένε τοῦ τόκου σου προήλθε· τὸ γὰρ προφήταις θρυλλούμενον ὑπερφῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Θεός.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτός, πανένδοξε Μόδεστε, αἵματι μαρτυρίου, σεαυτὸν δὲ φοινίξας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλούς μετετέθης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν πάτερ ἰκέτευσ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σφί υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρία Πανάχραντε, λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἐν σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν.

Ο ἐν ὕψιστοις παριστάμενος τῷ Θεῷ νοερῶς καὶ σὺν ἀγγέλοις ἄδων ὕμνον αὐτῷ τρισάγιον, καὶ ἐν ἱερᾷ πρεσβυτέρων καθέδρᾳ ἤνεσας τοῦτον ἐν γῇ.

Ράβδῳ πυρίνῃ τῶν δογμάτων σου, εἰδώλων ἔτεμες τὴν πλάνην Ἱεράρχα, κυμαινομένην θάλασσαν, ὥσπερ Μωϋσῆς ἐρυθρὰν ὁ θεόπτης ἐνδοξε Μόδεστε, ἐξηγητὴν Ἱεροκήρυκα, ἐρμηνέα σοφῶν τῶν γραφῶν καθιστᾷ σε τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ταύτας τῇ λαῷ ἐν συνέσει καὶ χάριτι ἀναπτύοντα.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου ἄχραντε ἀγνή, ἐν ὕμνων κόσμος ἅπας προεορτάζει φαιδρῶς.

ᾠδὴ ε'. Θεοφανεῖας σου Χριστέ.

Ο πρὸ γενέσεως εἰδής, τὸ καθαρὸν καὶ ἅγιον τῆς ψυχῆς σου, καὶ πρὸ τοῦ πλασθῆναι ἐν τῇ μήτρᾳ σε ἁγιάσας ἅγιε Μόδεστε, ὡς προφήτην ἄλλον σοφῶς, Ἱερεμίαν σὲ ἀγρύνον ποιμένα καὶ φύλακα τῆς Σιών ὄντως προβάλλεται.

Τὸ προαιώνιον σε φῶς, ἐφ' ὅψηλὴν τῆς Ἀρχιερωσύνης, Μόδεστε λυχνίαν ἀνεβίβασε, μέγα φῶς τοῦ κόσμου τυγχάνοντα, ὅπως ἴδωσι διὰ σοῦ φῶς ἐπιγνώσεως· οἱ ἀπεγνωσμένοι, καὶ φέγγος ἐπιστροφῆς ἐκ τῶν εἰδώλων σοφέ.

Νόμοις Χριστοῦ ἀκολουθῶν, τὸ ἀσθενοῦν συμπαθῶς ἐπισκέψω, καὶ πεπλανημένον ἐπανήγαγες, τὸ νοσοῦν μάκαρ Μόδεστε, καὶ τὸ καταρραγὲν αὐθις ἀνήγειρας, καὶ ἐπανορθώσω ὡς γνήσιος καὶ καλὸς οὐ μισθωτὸς ὢν ποιμὴν.

Θεοτοκίον.

Εν Θεῷ πνεύματι προδηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἥσαϊας ἀνεβόα Κύριε γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος, τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα παρθένος ἄνευ σπορᾶς ἔρχεται τίκτουςα.

ᾠδὴ στ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, κατακλύσας θολεράς, τῆς ἀσθείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὥράθη, τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων σουτήματα τῶν πιστῶν Ἱεράρχα μάρτυς Μόδεστε.

Ισχύει τοῦ πνεύματος τὴν ψυχὴν περιφραχθεῖς, τῆς πονηρίας πνεύματα ὑπομονῇ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διαδήμα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἱερόαθλε.

Ο βίος σου τίμιος, ἡ ζωὴ, θεοτερπής, καὶ Ἰερὸς ὁ θάνατος, δεδοξασμένος ἐναντι τοῦ Θεοῦ, τρισόλβιε Μόδεστε, ἱερέων ἀκρότης καὶ τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ηρίζα ἐθλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προσελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπίς ἐθνῶν ἀνάπαισις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν Ἡσαΐας, ἐνθέως φωτιζόμενος.

Κοντάκιον ἤχος γ'. **Ἡ Παρθένος σήμερον.**

Ιακώβου μάκαρ, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου ἀρετῶν διάδοχον ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους, στέφομεν τὴν θείαν κάραν σου ὡς εἰδότες, κράζοντες μὴ υπερίδῃς τοὺς σοὺς οἰκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας ἱερέων καὶ μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Ὁ οἶκος.

Τῶν ἱερέων τὸ ἐκλαμπρον κλέος, καὶ τῶν μαρτύρων τὴν πάντερπνον δόξαν, δεῦτε πάντες ἐν ὕμνοις τῶν ἁγμάτων πιστοὶ Μόδεστον εὐφημῆσωμεν τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελλίαρ ἐν ἁθλοῖς σεπτοῖς, ὁμβρίζει ἡμῖν ἀντὶ αἱμάτων ἱερῶν ἱαμάτων ἀκένωτα ρεύματα, τοῖς τελούσι τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπερλαμπρον, καὶ βοῶσι πρὸς αὐτὸν μετὰ δεούσης προθυμίας καὶ πίστεως χαίροις τῶν ἱερέων καὶ μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΗ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Μοδέστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

»Φέρε Μόδεστε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον.

»Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Οὗτος ὁ τοῦ Θεοῦ θαυμάσιος ἄνθρωπος, ἐγεννήθη, καὶ ἐμαρτύρισεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀπίστων εἰδωλολατρῶν, νέος δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντας ἦτο βοσκὸς βωδίων κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν, ἀπολιπὼν τὸν βίον ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ Θεὸς λέγω Πλάτων, ἐσυναθροίσθη ὅλον τὸ πλῆθος εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ κλείσαντες τὰς πύλας τοῦ Θεοῦ καὶ σφραγίσαντες ἐπιμελῶς ἐπερίμεναν ἔξωθεν, ποῖον Ἀρχιερέα καὶ ποιμένα θέλει τοὺς ἐξαποστείλῃ ὁ Θεὸς διότι τοιαύτην καλὴν συνήθειαν εἶχον ἐπὶ τὸν ἥθελαν νὰ χειροτονήσουν Ἀρχιερέα τους. Ὅποιος ἤθελεν ἐμπορέσει νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς ἐκεῖνον εὐθὺς ὡς ἄξιον ἐχειροτονοῦσαν τότε λοιπὸν, ὡς ἀπὸ θείας χάριτος ὁδηγηθεὶς ὁ ἱερεὺς Μόδεστος, ἐφθασεν εἰς τὰς πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ εὐθὺς διὰ προσευχῆς ἡ θύραις ἀνοίχθησαν, καὶ ὁ Θεὸς Μόδεστος Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἀποκατεστάθη, διὰ τὴν ἀπλότητα, καὶ ἀγάπην, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ καθαρότητα, ἐδέετο δὲ τοῦ Θεοῦ καθεκάστην νὰ τοῦ δοθῇ καμμία χάρις εἰς ὠφέλειαν.

Ὁ Θεὸς λοιπὸν, ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτῶν, ἐχάρισε καὶ εἰς τὸν δούλόν του πλουσιωτάτην δύναμιν εἰς τὸ νὰ ἱατρεύῃ τὰ ζῷα, καὶ ἀκούσατε ἐξ ἀρχῆς τὸ πλῆθος τῶν θαυμάτων του. Ἀνὴρ τις οἰκοδόμος τὴν τέχνην, ἐν καιρῷ θέρους, ζεύξας τὰ βώδια του, καὶ θάνωντας φορτίον εἰς τὸ ἀμάξι, ἐπήγγαινε εἰς τὸ ἀλώνι του· ὁ δὲ φθονερὸς διάβολος θέλοντας νὰ βάλλῃ εἰς κόπον τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ Μόδεστον, ταράξας τὰ βώδια στὴν στράταν, τὰ ἔρριπεν εἰς τὴν γῆν ὥσαν νεκρὰ καὶ ἀκίνητα· ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν κλαίωντας ἐφώναξεν· ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Μοδέστου βοήθησον τοὺς βόας μου, ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος γνοὺς τῷ πνεύματι τὴν βλάβην

τοῦ Σατανᾶ ἐφθασε δρομαῖος καὶ διὰ προσευχῆς ἐσήκωσε τὰ βῶδια καὶ ἀνεχώρησε πηγαίνωντας δὲ ὀλίγον παρεμπρὸς ἔπεσον καὶ δευτερον, ὁ δὲ ἅγιος γνοὺς τῇ πνεύματι, καὶ τότε ἐγύρισεν ὀλίγωρα ὀπίσω καὶ πάλιν ἐσήκωσε τὰ βῶδια, καὶ ἔδωσε τὴν ζώνην ὅπου ἐφοροῦσεν εἰς τὸν ζυγόν, καὶ λέγοντας τοῦ ἀνθρώπου: ἄπελθε ἀδελφέ, καὶ πλέον μὴ φοβάσαι. Δὲν ὑπόφερε τοῦτο ὁ πονηρὸς ἀλλὰ τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ λογιάζωντας δεσμὸν καὶ ἐμπόδιον τῆς πονηρᾶς ἐνεργείας του· ἐφώναζε κατὰ τοῦ ἁγίου λέγοντας, ἀδικεῖς με Μόδεστε, διότι ἐδικός μου εἶναι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος καὶ ὅλος ὁ κόπος του, ἐπειδὴ καὶ ὅσα μοι ἀρέσουν ἔκαμε καὶ τώρα ὅπου ἤλθες ἐσὺ εἰς βοήθειάν του ἐκαταφρονέθηκα ἐγὼ· διότι εἰς ἐσὲ πιστεύσας, ἐμὲ ἀπαρνῆθη, καὶ ἐφάνη ἀχάριστος εἰς ὅσα τὸν ἐσυμβοήθησα πολλὰς φοαῖς ὅπου μοι ἐπεκαλέσθη· ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος τὸν ἐπετίμησε λέγοντας· φεύγε διάβολε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ ἰδικός σου τύπος, καὶ τὸ κατοικητήριόν σου, εἶναι τὸ ἐξώτερον σκότος καὶ εὐθὺς διὰ μέσου τῆς ἐπιτιμήσεως τοῦ δικαίου, ἐγενεν ἄφαντος ὁ διάβολος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον· μὲ τόσα δὲ σημεῖα καὶ θαύματα ἐδόξασεν ὁ Θεὸς τὸν ἅγιον, ὥστε ὅπου τὸν ἔκαμε θαυμαστὸν καὶ ποθεινὸν εἰς ὅλους ὅπου ἐκατοικοῦσάν τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ. Περνῶντας λοιπὸν μίαν φορὰν διὰ μέσου τῆς πόλεως ὁ ἅγιος, ἤνυεν εἰς ἓνα μέρος ἄνθρωπον τινὰ πτωχόν, τοῦ ὁποῦ ἐψόφησεν ἓνα μοσχάρι καλόν, ὅπου εἶχεν, ἐλυπεῖτο οὖν ἀπαρηγόρητα καὶ ἔκλαιε· τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ ἅγιος εὐσπλαγχνίσθη, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ ἀνέστησε τὸ μοσχάρι, ἔδραμε δὲ εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἡ φήμη τῶν θαυμάτων του, καὶ μερικοὶ ἔλεγον, ἐκεῖνο, ὅπου ἦτο καὶ ἡ ἀλήθεια, πῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας εἶναι ἅγιος, ἄλλοι ἔλεγον ὅχι, ἀμὴ μᾶχος εἶναι καὶ διὰ μέσου τῆς μαγείας του τὰ κάμνει αὐτά, ἢ ἴσως εἶναι μαθητῆς τινὸς ἐπιτηδεύου ἱατροῦ, ἀμὴ πῶς τοῦ ἐδόθη τὸ χάρισμα τοῦτο ἀπὸ τὸν Θεὸν δὲν ἠθέλασι τὸ πιστεῦσαι ποτέ, καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον οἱ ἀπλούστεροι ἀσυλλόγιστοι· οἱ δὲ φρονιμώτεροι ἔλεγον· πῶς ἀνίσως καὶ οὗτος δὲν ἦτο εὐσεβής, δὲν ἠθελεν ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς τὴν ἐκκλησίαν διὰ μέσον του· εἰς τοὺς ὁποῖους πάλιν ἀντέλεγον οἱ ἐναντιούμενοι, ὅτι ἀνίσως καὶ καθὼς λέγετε εἶναι ἄνθρωπος· οὗτος δίκαιος, ὅς ἐλθῃ μαζί μας ἐκεῖ ὅπου κατοικῇ ὁ μεγαλῶτατος δράκων·

καὶ ἂν τὸν φονεύσῃ διὰ προσευχῆς, θέλομεν πιστεῦσαι πῶς ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔλαβε τὴν χάριν νὰ κάνῃ τοιαῦτα θαυμάσια· ὁ δὲ ἅγιος ἀκούσας τοῦ λαοῦ τὴν φιλονικίαν, εὐθὺς ἐπῆγεν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ τόσον τὸν ἐδόξασεν ὁ Θεός, ὥστε ὅπου ὅλος ὁ τόπος ἐσειέτο καὶ ἔτρεμε διὰ μέσου τῆς προσευχῆς· ὅλον τὸ πλῆθος ἐστὸς καὶ βλέποντας, αὐτὸς ἐσήκωσε τὴν ράβδον του, καὶ εὐθὺς ἐνεκρώθη ὁ ὄψις καὶ ἐτρόμαξαν οἱ παρόντες, καὶ εὐθὺς ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅλοι τοὺς μέγαν ἀνεκήρυξαν τὸν αὐτοῦ δούλον Μόδεστον· αὕτη ἡ φήμη ἐφθασε καὶ ἕως τὴν ἀκοήν τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος μ' ὅλον ὅπου ἦτο ἀσεβής, καὶ ἐσπούδαζε κατὰ πολλὰ νὰ κακοποιῇ τοὺς Χριστιανούς, τότε ὅχι μόνον δὲν ἐθυμώθη, ἀλλὰ καὶ ἐξεπλήττετο, καὶ ἐθαύμαζε τὸν ἅγιον· «οἶδε γάρ καὶ πολέμιος θαυμάζειν ἄνδρὸς ἀρετὴν»· τὸ ὁποῖον ἔπαθε καὶ ὁ βασιλεὺς τότε, ἀγκαλὰ καὶ ὑστερον ἀπὸ παρακίνησιν τοῦ Σατανᾶ ἐμελλε νὰ τὸν τιμωρήσῃ, διὰ νὰ τὸν ἀποδείξῃ μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες ὁ λαός, πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκακοποίησε τὸν δίκαιον, ἀνευφήμουν μετὰ παρρησίας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Ὑψίστον Θεόν. Ἀλλὰ ἀκούσατε καὶ ἕτερον θαῦμα· κάποια γυνὴ χήρα ἔχουσα πέντε ζεύγη βόας, τοὺς ἤλθε κακὴ καὶ μεγάλη ἀσθένεια, ἡ γυναῖκα δὲ οὐσα χήρα, καὶ τὸ χειρότερον πτωχή, καὶ μὴ ἔχουσα ἄλλην διατήρησιν, ἐλυπεῖτο καὶ ἐθρήνει ἀπαρηγόρητα, ἔτρεχε λοιπὸν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἐδέετο ὅλους τοὺς ἁγίους, νὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὴν συμφορὰν τῆς, καὶ μὴ εὐρίσκουσα βοήθειαν ἔδραμεν εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμάν καὶ Δαμιανὸν λέγουσα· ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἐλεήσατέ με τὴν ἁμαρτωλήν, διότι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου κινδυνεύουν οἱ βόες μου νὰ χαθοῦν, τῆς ἐφάνη λοιπὸν εἰς τὸν ὕπνον τῆς ὁ ἅγιος Κοσμάς καὶ τῆς εἶπε· ὦ γύναι, εἰς ἡμᾶς δὲν ἐδόθη αὐτὸ νὰ ἱατρεύωμεν τὰ ζῷα, διότι αὕτη ἡ χάρις ἐδωρήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ Μόδεστῳ τῷ Μεγάλῳ Ἀρχιερεῖ τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἂν ὑπάγῃς εἰς αὐτὸν θέλει ἱατρεύσει τοὺς βόας σου· ἐκεῖνη δὲ ἐξυπνήσασα, εὐθὺς ἔτρεχεν ἀναζητοῦσα τὸν Μέγαν Μόδεστον, καὶ μὴ εὐρίσκουσα αὐτόν, διότι ἐκατοίκει μακρὰν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐδέετο μὲ θερμότητα πίστεως νὰ τῆς φανερωθῇ ὁ Ἰατρός· ἐφάνη τῆς λοιπὸν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν εἰς τὸ δράμα τῆς ὁ μέγας Μόδεστος καὶ τῆς λέγει, ὦ γύναι, θρηνεῖς τόσον πολλὰ; ἐγὼ

εἶμαι ὁ Μόδεστος ὅπου ζητεῖς καὶ ἀκούσας τὴν προσευχήν σου, ἦλθα διὰ νὰ σοὶ ἱατρεύσω τοὺς βόας σου, ἀλλ' ἀκούσόν μου καὶ εὐθὺς ἅμα σηκώθῃς κόψε κάποιον μέρος ἀπὸ τὰ σιδηρὰ ἔργα-
λεῖα ὅπου ἔχεις, καὶ λαβοῦσα τὰ κομμάτια, πῆγαινε εἰς τὸν τόπον ὅπου λέγεται λαγηνᾶς καὶ ἐκεῖ εἶνε ναὸς τοῦ Ἀρχι-
στρατήγου Μιχαὴλ ἔμπροσθεν τῆς κόγχης, τοῦ ὁποῦ ναοῦ, κατοικεῖ κάποιος ἄνθρωπος Εὐστάθιος λεγόμενος, ὁ ὁποῖος εἶναι τεχνίτης ἐπιτίθεις· θέλει σοὶ κάμει σταυρόν, τὸν ὁποῖον λαβοῦσα φέρε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ κράξασα ἑπτὰ ἱερεῖς, ἃς κάμουν, ἀγρυπνίαν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ τὴν ἡμέραν ἃς λει-
τουργήσουν ὁμοῦ, καὶ ὕστερον ἃς ἀνάψουν κηρία, καὶ λαβόντες τὸν σταυρόν οἱ ἱερεῖς, ἃς τὸν ἀλείψουν μὲ λάδι, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ λάδι, ἃς ραντίσουν τοὺς βόας, καὶ εὐθὺς διὰ τοῦ ὀνό-
ματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐμῆς ἐπικλήσεως θέλει φύγῃ ἀπὸ αὐτὰ ἡ ἀσθένεια.

Ταῦτα ἡ γυνὴ διδασθεῖσα ἀπὸ τὸν ἅγιον ἔκαμε καθὼς τὴν ἐδίδαξε, καὶ ἱατρεύθησαν οἱ βόες τῆς, καὶ εἰργάζοντο ἀναμποδί-
στως, καὶ πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν, ὅπου ἔδωκε τοιαύτην ἐξου-
σίαν εἰς τὸν δούλον του Μόδεστον· ἔπαυσε δὲ καὶ ἠφανίσθη κάθε βλάβη τῶν Ἑλλήνων καὶ μάγων καὶ ἡδύναντο νὰ βλάψουν τὰ σπήτια τῶν πιστῶν, ὅπου ἐπρόστρεχον εἰς τὴν δύναμιν ἐκείνου τοῦ θαυμαστοῦ σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ τώρα ὁποῖος μετὰ πίστεως ἐορτάσῃ τούτου τοῦ ἁγίου τὴν μνήμην, καὶ κατασκευάσῃ σταυ-
ρόν κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον καὶ κάμνῃ κάθε χρόνον τὰ προγεγραμμένα, θέλει φυλαχθῇ ὁ οἶκός του καὶ ὅλα τὰ ζῶα ἀβλαβῇ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν καὶ ἀνθρωπίνην βλάβην. Ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ καιρῷ ὅπου ὁ μέγας οὗτος ἱεράρχης Μόδεστος ἔκαμε τὰ τοιαῦτα παράδοξα ἐν Ἱεροσολύμοις, διατρέχουσα ἡ φήμη του πανταχοῦ, ἔφθασε πάλιν καὶ ἔως εἰς τὸν Βασιλέα, ὁ δὲ ματαιό-
φρων βασιλεὺς ἀκούσας εἶπεν εἰς τοὺς στρατιώτας, ἔως πότε νὰ ὑποφέρωμεν τὰς μαγείας τούτου τοῦ ἀνθρώπου, ἀπελθόντες λοι-
πὸν ζητήσατε καὶ εὐρόντες φέρετέ τον εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ μὲ πολ-
λῶν λογίων βασάνους θέλω ἐλέγξῃ τὰς μαγείας του· οἱ στρατιώ-
ται λοιπὸν ἀπελθόντες ἤρξαν τὸν ἅγιον καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐπή-
γαιναν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ εἰς τὸν δρόμον τὸν ὑπήντησεν ἓνας ἱερεὺς καὶ τοῦ εἶπε δεόμενος, ἐλεησόν με Πάτερ ὅτι τὰ βόδια

μου πάντοτε φοροῦν, ὁ δὲ ἅγιος τοῦ εἶπε, βλέπεις με δεμένον πρὸς βασάνους ἀπερχόμενον, καὶ μοῦ ζητᾷς βοήθειαν; ὁ δὲ πάλιν ἐδέετο· σπλαγχνισθεὶς οὖν αὐτὸν εἶπέ του, ἀπελθε, καὶ ἐν τῇ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κάμε τὸν τύπον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ κάλεσον αὐτὸν ἐπὶ τῇ ὀνόματι τοῦ ἁμαρτω-
λοῦ Μοδέστου, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς βοήθειαν καὶ σύστασιν τῶν βολῶν σου· καὶ ἐγὼ μὲν πηγαίνω νὰ θανατωθῶ, καὶ ἐσύ ἐὰν τι-
μήσῃς τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου, θέλω εἶσθαι πάντοτε μαζὺ σου καὶ νὰ ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸν διὰ βοήθειάν σου· οἱ δὲ στρα-
τιῶται βλέποντές τον πῶς ἐμπορεῖ εἰς τὴν συνομιλίαν τοῦ ἀν-
θρώπου τὸν ἔδειραν, λέγοντες, εἰς τὸν Βασιλέα ἐπροστάχθημεν νὰ σὲ ὑπάγωμεν, σπούδαζε λοιπὸν διὰ νὰ μὴ κινδυνεύσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ λόγου σου· φθάσαντες δὲ εἰς τὸ Βασιλικὸν κριτήριον, εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ἅγιον ἀπὸ ποῦ σοῦ ἐδόθη ἡ χάρις; δὲν φθάσῃς ὅπου πιστεύεις τὸν ἐσταυρωμένον ὡς Θεόν, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐμόφρονάς σου· ἀμὴ ἐπλάνησες καὶ ὅλην τὴν πόλιν καὶ σὲ πι-
στεύουν ὡσὰν Θεόν· καὶ ὁ ἅγιος εἶπε, κακομήχανε, καὶ δολιῶ-
τατε ἄνθρωπε· ἐμὲ κανεῖς δὲν μοὶ ἐπροσκύνησεν ὡσὰν Θεόν, ἀλλὰ τιμῶσιν ὡς δούλον Θεοῦ, καὶ προσκυνοῦσι τὸν ἐσταυρωμένον Θεόν, τὸν ὁποῖον δὲν αἰσῶμαι ἄξιός νὰ τὸν γνωρίσῃς καὶ ἐσύ. καὶ ὁ Βασιλεὺς εἶπεν, καὶ ποῖος ἠξεύρει τὸν ἐσταυρωμένον Θεόν, πάρεξ ἐσὺ καὶ οἱ σύντροφοί σου οἱ μάγοι; καὶ εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔδεσαν εἰς μουλάρια θηλυκὰ ἄγρια κατὰ πολλὰ καὶ τὰ ἄφησαν νὰ τρέχουν διὰ νὰ ἀφανισθῇ τὸ σῶμά του συρόμενον ἐπάνω εἰς τὸν πετρώδη ἐκείνον καὶ σκληρὸν τό-
πον, ὁ δὲ ἅγιος εὐθὺς ὅπου ἄπλωσε τὰ χέρια του εἰς τὰ μου-
λάρια, ἐκεῖνα μὲν ἔφυγαν αὐτὸς δὲ ἐφαίνετο λελυμένος καὶ ἀβλαβής, ὁ δὲ ἀσύνετος Βασιλεὺς καὶ ταῦτα βλέποντας, δὲν ἐκαταλάμβανεν, ἀμὴ ἔλεγε πρὸς τὸν ἅγιον ἡ μαγείαις σου μέλλουν νὰ θανατώσουν καὶ τὰ μουλάρια· ὅθεν καὶ ἐκ δευτέ-
ρου δέσαντες χεῖρας καὶ πόδας, τὸν ἔδεσαν πάλιν εἰς τὰ μου-
λάρια, καὶ μὲ πολλὴν βίαν τὰ ἐδίωκαν· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ μάρ-
τυς συρόμενος ἔλεγεν, «ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν»· κάποιος δὲ βοσκὸς βλέποντας τὸν ἅγιον καὶ γνωρίσας ποῖος ἦτον, εἶπεν, ἐλεησόν με πάτερ, καὶ δός μοι διὰ τῶν προ-
σευχῶν σου νὰ ἀποκτήσω μουλάρια· ἐπιτιμίσας λοιπὸν ὁ ἅγιος ἐκεῖνα τὰ ἄγρια μουλάρια τὰ ἐσταμάτησεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν δρό-

μον τους και ἐπρόσταξε τὸν βοσκὸν καὶ ἦλθε σιμὰ ὁμοῦ μὲ τὴν ἀγέλην του, καὶ τὸν ἠϋχήθη ὁ ἅγιος λέγοντας, ὁ Θεὸς ὁποῦ εὐλόγησε τοῦ Ἀβραάμ τὰ ποίμνια τῶν βοῶν καὶ προβάτων, αὐτὸς νὰ σοῦ χαρίσῃ κάθε χρόνον δύο μουλάρια ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν καὶ ὁ μὲν βουκόλος τυχὼν τῆς αἰτήσεως, ἀνεχώρησεν εὐφραινόμενος, ὁ δὲ ἅγιος ἐπετίμησε τὰ μουλάρια καὶ ἐγύρισαν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὁποῦ ἐδέθη. Ὁργίσθη λοιπὸν ὁ ἀλογώτατος τῶν ζώων καὶ ἀγριώτατος βασιλεὺς πῶς δὲν ἐθανατώθη ὁ ἅγιος ἀμὴ ἔμεινεν ἀβλαβὴς καὶ ἐπρόσταξε καὶ τοῦ ἐκάρφωσαν εἰς τοὺς μαρτυρικοὺς ἐκείνους πόδας καρφία ξυμτερά, καὶ κατόπιν τὸν ἐδίωκον στρατιῶται δέρνοντες ἕως τρία στάδια, ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν τιμωρίαν γενναίως ὑπέμεινεν ὁ μακάριος, ὁ δὲ τύραννος νικηθεὶς, ἐπρόσταξε καὶ ἀπλῶσαν ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς τριβόλια σιδηρὰ καὶ ὀξεᾶ καὶ εἶπε νὰ τρέξῃ ἐπάνω τους ὁ μάρτυς ἕως ἑνα στάδιον, ὁ δὲ Χριστὸς καὶ τότε ἐχάρισεν ὑπομονὴν εἰς τὸν δοῦλόν του καὶ δὲν ἐβλάβη τίποτε· οἱ ἀνήμεροι λοιπὸν τοῦ τυράννου ὑπηρετά, ἔλεγον ἀνάμυσόν τους βλέπετε πῶς δὲν ἤμποροῦμεν νὰ τοῦ κἀνωμεν τίποτε κακόν, ἀμὴ ἐλάτε καὶ ἄς τὸν λιθοβολώσωμεν, ἕως ὁποῦ νὰ σκεπάσωμεν μὲ τὰς πέτρας τὴν ἀγνωστόν του κεφαλὴν· ταῦτα εἶπον καὶ παρευθεῖς τὸν ἐλθόντα, ὁ δὲ ἅγιος ἔστεκε πολλὴν ὥραν προσευχόμενος. Ὁ ἥλιος λοιπὸν μὴ ὑποφέροντας νὰ βλέπῃ τὴν τοιαύτην παρανομίαν ἐσκοτίσθη· ὁ δὲ Θεὸς δοξάζοντας τὸν δοῦλόν του, ἐγύριζε τοὺς λίθους ὁποῦ τοὺς ἔρριπταν οἱ φονεῖς Ἰουδαῖοι εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὁ δίκαιος πάλιν μὲ τὴν θεῖαν δύναμιν ἐφαίνετο ἀπαθής· οἱ δὲ θαυμάζοντες ἔλεγον, χωρὶς ἄλλο μάγος εἶναι, διότι μήπως δὲν ἐλιθοβόλησαν καὶ τὸν Στέφανον ἐκεῖνον οἱ πρόγονοι μας; ἀμὴ εἰς ἐκεῖνον δὲν συνέβη τίποτε τοιοῦτον, διότι δὲν ἦτον μάγος, ὡς οὗτος ὁ κακοθάνατος· καὶ πάλιν ἀποροῦντες, ἐσυμβουλεύθησαν μὲ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς ἕνα χάλκωμα γεμάτον ἀπὸ μολύβι, ἔπειτα ἀναψαν ἀπὸ κάτω μεγάλην πυρκαϊάν, καὶ τὸν ἄφησαν μέσα ἕξ ἡμέρας, ὕστερον δὲ νομίσαντες οἱ ἀνόητοι πῶς χωρὶς ἄλλο θὰ ἀπέθανεν, ἔστειλαν μερικοὺς ἀπὸ λόγου των νὰ ἀφανίσουν καὶ τὰ κόκκαλά του διὰ νὰ μὴ τὰ εὑρουν οἱ χριστιανοὶ καὶ τὰ τιμήσουν, ἀλλ' ἐπλανήθησαν οἱ ἄφρονες διότι τὴν νύκτα ἦρπασαν οἱ χριστιανοὶ

ζωντανὸν τὸν μάρτυρα καὶ τὸν εἶχαν μαζί τους· οἱ σταλθέντες λοιπὸν, ἰδόντες τὸν ζῶντα καὶ ἀβλαβή, ἐξεπλάγησαν καὶ πέρνωντές τον τὸν ἐπήγαγαν εἰς τὸν Βασιλέα, τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος καὶ θηριώδης, εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ ἐτρύπησαν μίαν κολώνα καὶ ἐκεῖ μέσα ἔδεσαν σφικτὰ τὰ χέρια τοῦ ἁγίου ἔπειτα τοῦ ἔχυναν ἐπάνω εἰς τὸ γυμνόν του σῶμα μολύβι ἀναβραστὸν καὶ ἀναψαν καὶ τριγύρω του μεγάλην κάμινον· ὁ δὲ μακάριος Μόδεστος, ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἔμεινεν ἀβλαβής, ἔχοντας τὸν Ὑψίστον Θεὸν καταφυγὴν του διὰ τοῦτο οὐδὲ κανένα κακόν, οὔτε μάλιστα δὲν ἔγγιζεν εἰς τὸ κορμί του· διότι ἡ κάμινος ἐσθέσθη καὶ ἡ κολώνα ἐσυντρίφη, ὁ δὲ μάρτυς ἐσήκωνε τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εὐχαρίστα τὸν Θεόν, οἱ δὲ ἀσθεῖς πάλιν ἐλθόντες καὶ τὸν μάρτυρα ζῶντα καὶ προσευχόμενον ἰδόντες τοῦ ἔλεγον· θυσίασον Μόδεστε τοῖς Θεοῖς διὰ νὰ ἐλευθερωθῇς ἀπὸ τὰ βάσανα· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, εἶπεν, ἐγὼ ἕνα Θεὸν προσκυνῶ καὶ σέβομαι· τότε πάλιν ἔβαλαν τοὺς πόδας του εἰς τὸ ξύλον καὶ τοῦ ἔχυναν πάλιν μολύβι ἀναβραστὸν εἰς τὸ κορμί του, ἀλλὰ καὶ τότε ἀβλαβὴς ἐφαίνετο ὁ ἅγιος· οἱ δὲ ἀσθεῖς ἐκεῖνοι καὶ δαιμονιώδεις, φιλονεικοῦντες νὰ νικήσουν τὴν ἀνδρείαν τοῦ ἁγίου, (ὦ τῆς ὁμότητος καὶ ἀπανθρωπίας!) ἀλειψαν τὴν κεφαλὴν του μὲ πίσσαν καὶ λάδι, ἔπειτα τὴν ἀναψαν μὲ φωτιά (οἱ ἄξιοι ὡς ἀληθῶς τοῦ αἰωνίου πυρός, καὶ ἔτσι τὸν ἄφησαν νὰ περιπατῇ διὰ μέσον τῆς πόλεως.

Ἐθυμώθη δὲ ὅλη ἡ πόλις διὰ τοῦτο καὶ ἐναντίον τοῦ βασιλέως ἐβόησεν, ὁ δὲ βασιλεὺς μανθάνοντας ὅτι ἔγεινε σύγχυσις, ἐπρόσταξε καὶ τοῦ τὸν ἔφερεν πάλιν, καὶ ἠρώτησε τοὺς ἄρχοντας του τί λέγετε ἐσεῖς διὰ τὸν Μόδεστον; βλέπετε πῶς καμμία βάσανος δὲν τὸν ἔβλαψε καὶ τώρα ἂν τὸν ἀφήσωμεν μέλλει νὰ πλανέσῃ ὅλους νὰ πιστεῦσουν τὸν ἐσταυρωμένον· οἱ δὲ εἶπον, Βασιλεῦ μὴ προστάξῃς πλεόν ἄλλο τίποτε πάρεξ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν, καὶ φέροντες ἕνα σπαθί τοῦ τὸ ἔδειξεν ὁ Βασιλεὺς λέγοντας, Μόδεστε ἡ ὁμολόγησε ταῖς μαρτυρίαις σου ἢ τώρα προστάξω νὰ σὲ ἀποκεφαλίσουν, ὁ δὲ μάρτυς εἶπε μὲ πολλὴν εὐφροσύνην, ἀληθῶς σήμερον μοῦ προξενεῖς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ ὁποῦ πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν. Ὁ Βασιλεὺς λοιπὸν βλέποντας τὸ στερεὸν

καὶ ἀμετάθετον τῆς γνώμης του, ἀπεφάσισεν ἔτσι: ἐπειδὴ καὶ ὁ Μόδεστος δὲν πείθεται εἰς τὴν Βασιλείαν μας, οὐδὲ θυσιάζει τοῖς Θεοῖς, προστάζω νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν ἔξω τῆς πόλεως· φέροντές τον λοιπὸν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον καὶ ζητήσας ὀλίγον καιρὸν, προσευχήθη λέγοντας ἔτσι. Κύρια Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ δημιουργὸς τοῦ φωτός, καταξιώσον με τῆς σῆς Βασιλείας, ὅτι σὲ Δέσποτα καὶ μόνον ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου· καὶ διὰ σὲ θανάτου καὶ βασάνων κατεφρόνησα· μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνης με τῶν σῶν ἀγαθῶν φιλάνθρωπε, καὶ δέομαί σου ὅστις με ἐπικαλεσθῇ καὶ με ἐορτάζῃ, καὶ ὅποιος ἀναγνώσῃ τὸ Μαρτύριόν μου βοηθήσων αὐτῷ πάντοτε, καὶ χάρισαί του πλοῦσια τὰ ἐλέη σου· καὶ ἀποδώξων ἀπὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ θλα τὰ ζῶα πάσαν βλάβην καὶ ἀσθένειαν, πλήθυνον τὰ ζῶα του ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντων τῶν σῶν δούλων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Ταῦτα εἰπὼν καὶ εὐξάμενος ἀπεκεφαλίσθη τῇ 1Η' τοῦ Δεκεμβρίου Μηνὸς ἡμέρα Παρασκευή, διότι ἔτσι ἐπαρεκάλεσεν· ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ ἡμέρᾳ ἔγεινε καὶ ἡ κοσμοσωτήριος σταύρωσις. Ὅσοι λοιπὸν ἐκ πίστεως καὶ πόθου ἐορτάζουσιν τὸν ἅγιον τοῦς βοηθεῖ καὶ τὸν οἶκον καὶ τὰ ζῶα των εὐλογεῖ καὶ πληθύνει καὶ τοὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ Κράτος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Τέλος τοῦ βίου τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μοδέστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. **Ἀφραστον θαῦμα.**

Συχναῖς νιφάσι, καὶ ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, ἄρδευομένη οἷα λιπαρά, καὶ εὐγεως γῇ δέδεται πολυφόρος ἡ ἐκκλησία Χριστοῦ καρποφοροῦσα, ἀρετῶν καρποφόρων παγκαρπίαν.

Ὅκετί στέγην, τὴν ἄμετρον παρρησίαν σου καὶ τὸν ἕλγον ὃν ἔσχες σοφέ, οἷα μιμητῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν δαιμόνων θήραμα ὁ κακεργάτης καταγράφει τὴν ψῆφον σοῦ θανάτου.

Ἀρπαγες λύκοι, καθάπερ μάρτυς οἱ δῆμιοι, ὡς ἄρνιον ἄρπάσαντες, σπουδῇ εἰς τὸν τῆς καταδίκης τόπον ἔσουν, καὶ τοῖς λίθοις λιθάζοντες ἀσπλάγχως, τὸν καλὸν σε κατέσφαξαν ποιμένα.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν προφήταις θρυλούμενον, καὶ διακαίσις πάλαι ἐμφανὴς Παρθένος ἀγνή τεξαμένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων, λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. **Ἐκ φλογὸς τοῖς ἑσίοις.**

Διάσειστος πύργος, στύλος ἀκλόνητος ἀπερίτρεπτον τεῖχος, βάσις τῆς πίστεως, λύρα μελουργός, εὐσεβείας ὑπερμαχος, πλάνης καθαιρέτης, Μόδεστε ἀνεδείχθης.

Ὡς περ ἥλιος πάτερ σαφῶς ἀνέτειλες, τὴν Σιών καταυγάζων φωτὶ τῶν ἔργων σου, ὅθεν υἱὸν τῆς ἡμέρας ἐπέγνωμεν, καὶ Σιών τῆς ἄνω Μόδεστε κληρονόμον.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος πάνσοφε, τῶν βασάνων παρηλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνιαίους ἐφθασας ἀγαλλόμενος ἐνδοξε λιμένας τῆς ἄνω βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν θεηγόρων ρήσεις πεπλήρωνται, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τεκεῖν τὸν Κύριον, ἅπασα ἡ γῆ εὐφραινέσθω χορεύουσα καὶ ἀγαλλιásthω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. **Μὴ ἐποδύρου μου μητέρα.**

Πατριαρχῶν δμήγουρις, προφητῶν ἡ πανήγουρις, Τεραρχῶν καὶ Ἀποστόλων δῆμοι καὶ χοροί, ἀθλητῶν ἀγέλαι, μαρτύρων φάλαγγες Ἀσκητῶν καὶ Ὁσίων συστήματα, τὴν σὴν ἐνιούσαν προέπεμπον Ἱερομάρτυς τὴν ψυχὴν.

Ὡς ῥαῖσμένη ὡς νύμφη, καὶ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη ἀρετῶν, χρυσοῖς ἐν κροσσωτοῖς, ὡς φαῖδρὰν παστάδα τὸ θεῖον σκηνός σου, ἡ ψυχὴ λυποῦσα πρὸς τὰς φωτοειδεῖς οὐρανίους παστάδας ἀνήλθε Μόδεστα.

Ητυραννὶς τοῦ θανάτου, ἐξησθένησεν ὄντως ζῶσι καὶ γὰρ ἐν τῷ Θεῷ δικαίων αἱ ψυχαί, τοῦ δὲ λόγου πίστις σὺ

εἰ Μόδεστε, καὶ νεκρὸς γὰρ θαυμάτων προχέεις ποταμοὺς τοῖς ἐν πίστι τῇ θείᾳ φοιτῶσιν οἴκῳ σου.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πάσα ἡ κτίσις, τῇ σὺ τόκῳ Παρθένε, τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεὲμ ἠνέφξεν ἡμῖν, καὶ ἰδοὺ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἅπαντες, ἀπολαύοντες, βοῶμεν ἑκτενῶς, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας Δέσποινα πλήρωσον.

Ἐξαποστειλάριον. **Φ**ῶς ἀναλλοίωτον.

Εν Ἱεράρχαις αὐγάζεις, ὡς ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν τοῖς μάρτυσι λάμπεις, ὥσπερ ἐν ἄστροις σελήνῃ, διδὼ τὴν σὴν εὐφροσύνην, κοίμησιν Μόδεστε πάτερ Σιών ἁγίας τὸ κλέος.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε. καὶ δωδεκάτοιχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην;

Εἰς τοὺς αἶνους ἱστώμεν στίχ. δ'. ἤχος α'.
Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ιάσεων νάματα ὁ σὸς, ναὸς τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάξει ἐκάστοτε Μόδεστε ἐνδοξές, καὶ ἐκ πλάνης πάθη καὶ βυθίζει φάλαγγας δαιμόνων συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος, Χριστόν, ἱκέτευς, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μόδεστε πανεύφημε πιστοὺς, ἡ σὴ μνήμη σήμερον, προσεκαλέσατο ἅπαντας, πανηγυρίσαι σου, ἀρετὰς τὰς θείας, μαρτυρίου σκάνιατα, θαυμάτων τὴν πληθύν, ἣν ἀπήργασας Θεοῦ τῇ χάριτι, ἱερόαθλε τρισόλβιε, ὃν δισώπει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Απαύγασμα ὠφθης ἀληθῶς, Ἱεράρχα Μόδεστε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι, καὶ γὰρ ἀήτητος, ἐν ἀγῶσιν, ὠφθης, ἀρραγῆς ἀκλόνητος, ὑπέρμαχος θεόφρων καὶ πρόβολος, πάντων ἐνώπιον, δογματίζων ἀκριβέστατα, τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον.

Εβραίων ὁμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, Ἱερομάρτυς πολυάθλε, καὶ θεία χάριτι, τούτους ἐκνικήσας

πρὸς Χριστὸν ἀνέδραμες, ἀθλήσας δι' αὐτὸν καρτερώτατα, ὃν νῦν ἱκέτευς, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας, πλείονα δὲ τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐκομίσω ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ δεξιᾶς, Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε Μόδεστε, οὐ μόνον γὰρ τῶν ζωηρῶν παθημάτων αὐτοῦ κοινωνὸς ἡξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφθάρτου δόξης, ὡς ἱερεὺς καὶ μάρτυς ἀξιόθαύμαστος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, ἡ τῆς ἑορτῆς οἶον βούλει.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδύλας αὐτοῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ὠδὴ γ'. καὶ στ'.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον, ἡχος βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ ἀκούσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόξη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος

Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεσται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἄλληλουῦα· ἦχος δ'.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς. Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε; Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων. Καὶ καθίσας, ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος. Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐάν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐάν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἶδαμέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς γάρ ἐστιν, ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογήσαι με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἔστε, ἀμὴν λέγω ἡμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΚΤΗΝΗ

Ὁ τοῦ φωτὸς δημιουργὸς Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καταξίωσον ἡμᾶς τῆς βασιλείας σου, ὅτι δέσποτα καὶ μόνον ἐπετέθησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ διὰ τὸ ὄνομά σου θανάτου καὶ βασάνων ὑλόγησα· μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνης με φιλόανθρωπε τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἀπάκουσόν μου τοῦ δούλου σου, καὶ πρόσδεξέ μου ταύτην τὴν προσευχὴν, καὶ ὅστις τὸ ἐμὸν ἐπικαλέσεται ὄνομα, καὶ τὴν μνήμην ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐκτελέσῃ, βοηθὸς αὐτῷ γενεὶ Κύριε, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτόν, ἀλλ' ἐμ-

πλησον αὐτὸν παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ δώρησαι αὐτῷ πλούσια τὰ ἐλέη σου· καὶ ὅστις ἀναγνώσῃ τὸ τῆς ἀθλήσεώς μου μαρτύριον, εὐλόγησον αὐτὸν Κύριε, καὶ πᾶσαν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. Ἀπέλασον δὲ ἀποδίωξον διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μοδέστου ἀπὸ πάντων αὐτοῦ τῶν κτηνῶν παντοίαν βλάβην καὶ νόσον. Ναὶ Δέσποτα ἐπίδε ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὴν προσευχὴν καὶ εὐλόγησον, καὶ πληθύνον τὰ κτήνη αὐτοῦ, ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σὲ θεραπεύοντων, ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΜΑΝΤΟΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΚΤΗΝΗ

Ἰδοὺ ἐγὼ ἁμαρτωλὸς καὶ ἐλάχιστος Μάμας ὑπάρχων ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμελγον τὰς ἐλάφους καὶ τυροὺς ποιῶν διένεμον τοῖς πένησι, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ σπηλαίοις μέχρι τοῦ μαρτυρίου μου, ἐκεῖ οὖν ἐμοῦ διατρίβοντος προσήλθον Ἰωάννης καὶ Φιλῶθεος παρακαλοῦντες καὶ λέγοντες, φθόνος τοῦ διαβόλου ἐπέπεσεν εἰς τὰ ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τελευτῶσι κακῶς καὶ δεόμεθά σου ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρόσευξαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα ἰαθῶσιν ἀπὸ παντὸς κακοῦ εἰς μνημόσυνον τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου εἰς δόξαν Θεοῦ, ἐγὼ δὲ εἶπον αὐτοῖς, ἀδελφοί μου πνευματικοί, ἐγὼ ἁμαρτωλὸς εἰμὶ, καὶ ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, αὐτοὶ δὲ ἐπέμενον παρακαλοῦντες με, καμφθεῖς πρὸς τὰς δεήσεις αὐτῶν προσευξάμενος τῷ Κυρίῳ εἶπον. Ἐπικαλούμεθά σε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν κατελθόντα ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων καὶ σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας, τῇ θελήσει δὲ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστάντα, καὶ ζωὴν τῷ γένει τῶν βροτῶν χαρισάμενον, ὑπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου Μάμαντος, καὶ ὅστις ἐστὶν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει πολλῇ, καὶ ἐπικαλέσῃτε τὸ ὄνομά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μνησθεῖν τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος μὴ ἐπέλ-

Θεὶ ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ, ἢ τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν αὐτοῦ διαβολικὴ συμφορὰ ἢ ἄλλη τις νόσος.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Κύριε ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῷ λόγῳ σου συστησάμενος πάντα πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς δούλου σου, ἀλλ' ἐπάκουσόν μου φιλόνητοπε Κύριε, καὶ ὅπου ἀναγνωσθῇ αὕτη μου ἢ προσευχὴ εἴτε εἰς ποίμνην, εἴτε εἰς βόας, καὶ ὅστις ἐπικαλέσῃται σε καὶ μνησθῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος μὴ ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ νόσος ἢ ἕτερος πειρασμός.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Κύριε καὶ Δέσποτα ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πάσης κτίσεως καὶ πάσης πνοῆς ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ἐπικαλούμεθα ἵνα διὰ τὰ ἁπειρά σου ἐλέη παρίδῃς τὰ πλήθη τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ μὴ ἐπέλθῃ τις νόσος ἐπὶ τὰ ποίμνια ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἀφατόν σου φιλονητοπίαν ἤλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, καὶ ἐρρύσω ἐκ τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου καὶ ἐκ τῶν ἐπιτηδευσμάτων αὐτοῦ· σὲ γὰρ φρίττουσι καὶ τρέμουνι πᾶσαι αἱ ἐναντία δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ καὶ εὐλογεῖ πάντα τὰ ἐπουράνια τάγματα· σὲ καὶ ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τὸν μόνον εὐσπλαγχνον καὶ ἐλεήμονα Θεόν, κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν ἀναξίαν ταύτην δέησιν, ἡμῶν, ὡς προσεδέξω· Ἄβελ τὰ δῶρα καὶ ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς ποίμνης ταύτης πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ εὐλόγησον αὐτὴν ὡς εὐλόγησας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Δαυὶδ, τῶν ἁγίων ποιμένων τὰ ποίμνια. Εὐδόκησον δὲ Κύριε ρυθῆναι τὴν ποίμνην ταύτην ἀπὸ παντὸς νοσήματος ὁ κλῖνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν εὐλόγησον τῆς ποίμνης τοῦ δούλου σου (δεῖνος) καὶ ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῆς πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀληθινὸς καὶ παντοδύναμος κτίστης καὶ Θεὸς παντὸς τοῦ κόσμου,

μου, ὁ μὴ παραδλέπων ψυχὰς δεομένας, σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοὺ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν φιλόνητοπε Κύριε, εὐλόγησον τὴν ποίμνην ταύτην ὡς εὐλόγησας τοῦ δούλου σου Ἰακώβ καὶ ἐπλήθυνας αὐτοῦ τὰ ποίμνια, αὐτὸς πλήθυνον καὶ τὴν ποίμνην ταύτην ἐν χιλιάσι καὶ μυριάσι, καὶ ρῦσαι αὐτὴν ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ διαβόλου καὶ αἰσῶν θανατηφόρου, φρουρήσον αὐτὴν δι' ἀγγέλων ἁγίων σου, συντηρῶν καὶ φρουρῶν καὶ τὸν κεκτημένον δούλόν σου ἀσκανδάλιστον καὶ ἀνεπηρέαστον, ἀπολαμβάνων τὴν ὀφειλομένην εὐχαριστίαν ἐξ αὐτοῦ, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλονητοπία τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέλος τῶν εὐχῶν αὐτῶν.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς Ποίμνια, Ἐρίφια, Βουκολιά, Μελέσια,
Χωράφια, Ἀρπέλια καὶ Κήπους.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Επικαλούμεθα σε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν κατελθόντα ἐκ τῶν Πατρικῶν κόλπων, καὶ σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καθὼς ἠθέλησας, καὶ Σταυρόν, καὶ θάνατον υπομείναντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρησάμενον.

Επάκουσόν μου τοῦ δούλου σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου. Ὅπως πρεσβεῖαις τῆς παναγίας Μητρὸς σου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν ποίμνην ταύτην μήτε ἐπὶ τούτων τῶν βοῶν διαβολικὴ τις συμφορὰ, ἢ ἄλλη τις νόσος. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῷ λόγῳ σου συστησάμενος πάντα πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἀλλ' ἐπάκουσόν μου φιλόνητοπε Κύριε, καὶ ἀποδίωξον ἀπὸ τὴν ποίμνην ταύτην, καὶ ἀγέλην τῶν βοῶν, πᾶν εἶδος ἀσθενείας καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὕτη

οἰαδήποτε νόσος οὐδέποτε, οὔτε πειρασμός ἀλλὰ μενέτω σῶα, καὶ ὑγιής.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν ἡλιον εἰς φαῦσιν τῆς ἡμέρας, πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας πιεζάμενος εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, πρὸς βοήθειαν ἡμῶν. Ἐπάκουσόν μου Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ ἀληθινὸν Ὄνομα ὁ Ὁδηγὸς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ θπὺ ἀναγνωσθῇ ἡ εὐτελής μου αὐτῇ προσευχῇ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ ἐκεῖ πειρασμοὶς ἢ ἄλλη τις συμφορὰ· καὶ ρῦσαι Κύριε τὴν ποίμνην τοῦ δούλου (δεῖνος) ἀπὸ πάσης περιεργείας τοῦ διαβόλου καὶ ἀπὸ κακῶν καὶ πονηρῶν καὶ κακοβούλων ἀνθρώπων. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὰ ποίμνια καὶ βουκόλια τοῦ δούλου σου (δεῖνος) ἀπὸ πάσης ἐπερχομένης συμφορᾶς. Σὺ καταβιβάσας τροφήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ χορτάσας τὸν λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, διὰ τῆς σῆς φιλανθρωπίας. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπάκουσόν μου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ ἐν τῇ παναχράντῃ παρθένῳ σαρκωθεὶς, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννηθεὶς, καὶ γαλακτοτραφεὶς καὶ μητέρα σὸν αὐτὴν ἀναδείξας, ὁ καὶ τοῖς ἐκεῖ ἀγραυλοῦσι ποιμέσιν ἀγαλλίασιν τότε, καὶ εὐφροσύνην δεδωκώς. Αὐτὸς καὶ ἤδη εὐφρανὸν τὸν δούλόν σου (δεῖνα), καὶ ἴασαι τὴν ποίμνην αὐτοῦ καὶ βουκόλια, διὰ τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ τοῦ ἁγίου Μοδέστου Ἱεροσολύμων, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἐτι δὲς αὐτοῖς γάλα, πρὸς τροφήν, καὶ αὐξησιν τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ ἡμῶν.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν πάντων, ὁ διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καταβάς ἐξ οὐρανοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ καταδεξάμενος γενέσθαι ἄνθρωπος ὡς οὖν ἐπήκουσας Ἰωάννου τοῦ προφήτου ἐν κοιλίᾳ ὄντος τοῦ κήτους. Οὕτω καὶ νῦν ἐπάκουσον τὴν δέησιν ταύτην ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καὶ

οἷα ποίμνη ἀναγνωσθῇ ἡ εὐτελής μου αὐτῇ προσευχῇ οὐ μὴ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ πειρασμός τις, ἀλλ' ἀοράτῳ δυνάμει σου βασιανίζομενος, ἀναχωρήσῃς ἐξ αὐτῆς, ὃν καὶ διὰ τοῦ φρικτοῦ σου ὀνόματος, ἐπιτιμῶ αὐτόν λέγων. ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, πνεῦμα πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον, τὸ ἐπιβουλεύον καὶ ἀδικεῖν τὴν ποίμνην τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (δεῖνος). Ὀρκίζω σε, ἵνα ἀναχωρήσῃς ἀπὸ τὴν μάνδραν ταύτην, ἀπὸ τὴν βοσκήν, ἀπὸ τὸ ποτόν, καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτῶν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάκουσόν μου δεομένου τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησίν μου, καὶ φύλαξον τὴν ποίμνην ταύτην, καὶ τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς μέλλοντα γενέσθαι, καὶ εὐλόγησον αὐτὰ καὶ πλήθυνον αὐτὰ εἰς χιλιάδας χιλιάδων, ὡς ἐπλήθυνας διὰ Ἡλιοῦ τῆς χήρας τὸ ἄλευρον, καὶ Δέσποτα παρακαλοῦμεν σε, εὐλόγησον τὴν ποίμνην ταύτην, καὶ πλήθυνον, καὶ αὐξησον αὐτὴν ἐν χιλιάσι καὶ μυριάσιν. Ἀποδώξον ἐξ αὐτῆς πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν διὰ τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐλεήμων καὶ ἐλεησέναι ὁ πάντα πολυέλεος ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης κτίσεως, σοὺ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ οὕτω καὶ νῦν εὐλόγησον καὶ τὴν ποίμνην ταύτην καὶ βουκόλια τοῦ δούλου σου (δεῖνος) καὶ πλήθυνον αὐτὰ εἰς χιλιάδας, καὶ μυριάδας, καὶ ρῦσαι αὐτὰ, ἐκ τε τῆς δυναστείας τοῦ διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ αὖρας θανατικῆς καὶ λοιμικῆς νόσου. Ὅπως διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως, ἀποδώσωσιν ἡμῖν τὸ γάλα.

Ναὶ Κύριε ἐπάκουσόν μου τοῦ οἰκτροῦ δεομένου σου προσεβαιῖς τῆς ἀγνῆς γεννησάσης σε, καὶ τῶν ἁγίων Μοδέστου Ἱεροσολύμων, Πολυκάρπου, Σμύρνης, Μάμαντος καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**Εὐχή ἐτέρα τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου
Ἱεροσολύμων, λεγομένη εἰς βλάβην Βοῶν,
Ἰππων, ὄνων, Ἡμιόνων, Προβάτων,
Αἰγῶν καὶ Μελισσῶν.**

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐλεήμων καὶ πανάγαθος, ὁ πᾶσαν τὴν νοητὴν καὶ αἰσθητὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐκχέων ἐπὶ πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ δημιουργηθέντα, ὁ διὰ τῆς παναγάθου προνοίας σου πάντα προνοῶν καὶ πάντων κηδόμενος τῶν κτισμάτων σου. Ἀὐλῶν, ὕλικῶν, λογικῶν, ἀλόγων, ἐμψύχων, ἀψύχων, ἀπὸ τῶν πρώτων ἕως τῶν ἐσχάτων οὐδὲ γὰρ ἀπρονόητον, οὐδὲ ἡμνημένου παρὰ σοὶ τῷ ποιητῇ καὶ προνοητῇ τοῦ παντός. Σὺ γὰρ εἰ ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Σὺ εἰ ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην, ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων. Σὺ εἰ ὁ διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου θανατώσας τὸν θάνατον. Σὺ εἰ ὁ πάλαι τὰς τῶν ζῶων ἀγέλας τοῦ Ἰσραὴλ ἀνωτέρας φυλάξας τῆς θανατηφόρου πληγῆς τῶν πρωτοτόκων ζῶων τῶν Αἰγυπτίων. Σὺ εἰ ὁ καὶ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου, τὸν μὲν ὄφιν θανατώσας, καὶ τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος ἑαυτοῦ διαφθείραντα· τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πίνοντα ζῶα καὶ νεκροθέντα, τῇ ζωοποιῷ δυνάμει σου ἀναστήσας τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα δαίμονα, ἐμφανῆ γενέσθαι παρασκευάσας, ὁμνύοντα, μηδέποτε προσεγγίσει τολμῆσαι, ὅπου ἂν ἐπικληθεῖν τὸ ταπεινὸν ἐμοῦ ὄνομα. Σοῦ τοίνυν δέομαι Δέσποτα πανάγαθε καὶ ποιητὰ τοῦ παντός, καὶ σὲ ἱκετεύω, τὸν τῆς ζωῆς πάσης αἵτιον. Ἐπάκουσον ταύτης μου τῆς δεήσεως, καὶ ἀπέλυσον πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἀπὸ βοῶν, ἵππων ὄνων, ἡμιόνων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ζῶων, τῶν εἰς χρεῖαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου τῶν ἐπικαλουμένων σε δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. Καὶ δὲ Κύριε πᾶσι τοῖς τὴν ἐμὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσι τοῖς λειψάνοις μου εἰρήνην σταθεράν, πληθυσμὸν ζῶων, ἀφθονίαν σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου,

καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἄφασιν ἁμαρτιῶν, σωμάτων ὑγείαν καὶ τὴν τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν!

Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς ἰδίοις σπλάχνοις ἐπικαμπτόμενος, οἰκτεῖρον τὰ πάσχοντα ζῶα, τῇ δρεπάνῃ τοῦ θανάτου ἀγγελῆδὸν θερίζόμενα· καὶ ὡς λόγον μὴ ἔχοντα, μόνους τοὺς μυκηθμοὺς καὶ ταῖς γοεραῖς καὶ ἀνάρθοις φωναῖς, τὸ πάθος καὶ τὴν ὀδύνην αὐτῶν ἐλεεινῆς ἐξαγγέλλοντα, ὥστε καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπάθειαν ταύτην ἔλκεσθαι. Εἰ γὰρ δίκαιος οἰκτεῖρῃ ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον, πῶς οὐκ οἰκτερήσεις ταῦτα σύ, ὁ τούτων ποιητῆς καὶ προνοητῆς; Σὺ γὰρ εὖσπλαγχνε καὶ τῶν ἐν τῇ Κιβωτῇ ζῶων ἐμνήσθης ὑπὸ τῆς οἰκείας χρηστότητος καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου νικώμενος, ἵνα διὰ τῆς εὐεξίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Βοῶν καὶ τῶν λοιπῶν τετραπόδων ζῶων καλλισεργεῖται μὲν ἡ γῆ, αὐξάνουσι δὲ οἱ καρποί, καὶ ἀφθίνως οἱ δούλοι σου, οἱ ἐπικεκλημένοι τὸ ὄνομά σου, ἀπολαύσι τῶν ἰδίων γεωργίων, ἐκ τούτων δὲ πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύουσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ δοξάζωσι μὲν σὲ τὸν χορηγὸν παντός ἀγαθοῦ τιμῶσι δὲ καμὲ τὸν σὸν δούλον ἱκέτην θερμότατον τῆς Παντοκρατορικῆς Βασιλείας σου.

Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΛΙΣΣΙΑ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ὁ εὐλόγησας τὰς εἰσόδους τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ πληθύνον τὰ Μελισσια τοῦ δούλου σου (δεῖνος) καὶ φύλαξον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὰ ἀπὸ ὀφθαλμῶν πονηρῶν καὶ γλώσσης κακῆς, τῆς λαλούσης πονηρὰ κατὰ τῶν Μελισσιῶν τούτων, καὶ φύλαξον ἀπὸ παντός πειρασμοῦ καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ Διαβόλου ἀπ' αὐτῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀρραγὴς πέτρα καὶ θεμέλιος ἰσχυρὸς, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς καὶ τῶν Ἁγίων Λαυρεντίου, Κοδράτου, Μοδέστου, Ἀγαπίου, Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Επάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου καὶ διαφύλαξον τὰ παρόντα Μελίσσια ἀπὸ πάντων τῶν Ἑρπετῶν καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν Μυράκων καὶ Σφικῶν καὶ τῆς Ἀκρωτηρίας καὶ Καμίσεως, ἀπὸ τε γλωσσῶν κακῶν καὶ ὀφθαλμῶν πονηρῶν καὶ πάσης συνεργείας τοῦ Διαβόλου, ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τῶν Μυράκων ἵνα ἀβλαβῇ διαιτώμενα, πολλαπλάσιον ἀποδώσῃς τὸν καρπὸν αὐτῶν ἐν παντὶ καιρῷ, εἰς δοξολογίας φωταγωγίαν τοῦ Ἁγίου σου Ὁνόματος.

Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ σου, τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Τέλος τῆς Ἀκολουθίας καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὑποχρέωσις καὶ καθήκον παντὸς χρυσοῦ καὶ καλοῦ οἰκογενειάρχου εἶναι τὸ πῶς νὰ ἀναθρέψῃ τὰ παιδιὰ του, νὰ τὰς ἐμφυσῇ τὴν ἰδέαν τοῦ καλοῦ, τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ εὐθέους ἀνθρώπου. Εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν του ὅσον ἀφορᾷ τὴν μόρφωσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν του. Ἄν τὸ κατορθώσῃ θὰ εὐτυχῇ ἀργότερον νὰ ἴδῃ τὰ ὄνειρά του πραγματοποιούμενα, δηλαδὴ νὰ κἀνῃ τὰ παιδιὰ του χρυσοὺς καὶ τιμίους ἀνθρώπους.

Ἐνα βιβλίον ποῦ μπορεῖ νὰ τὸν βοηθήσῃ πολὺ στὴν προσπάθειάν του αὐτὴν εἶναι ὁ Χρυσόστομος. Βιβλίον ἐξόχου ἐνδιαφέροντος.

Περιέχει. Διδάγματα ἠθικοῦ ῥησκευτικά. Περικοπὰς τῶν Κυριακῶν Εὐαγγελίων, καὶ ἀποστόλων καὶ ὁμιλίας ἐπ' αὐτῶν. Βίους τῶν ἐπιφανεστέρων ἁγίων, ὁμιλίας ἀπὸ τοὺς διαπρεπεστέρους πατέρας τῆς ἐκκλησίας μας, διδασκὰς καὶ λόγους Μηναίῃ. Ψήγματα χρυσοῦ. Γνωμικά, ἀλήθειες, σκέψεις, ἀνέκδοτα, ὁρησκευτικά ποιήματα καὶ διάφορα ἠθικὰ διηγήματα.

Εἶναι τὸ χρησιμώτερον καὶ διδασκτικώτερον βιβλίον διὰ πᾶσαν χριστιανικὴν οἰκογένειαν, ἀπαραίτητον

τον βοήθημα εἰς τοὺς Ἱεροκήρυκας, Καθηγητὰς διδασκάλους κτλ.

ΒΙΒΛ'ΟΠΩΛΕΙΟΝ Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ — ΣΤΑΔΙΟΥ 14 ΑΘΗΝΑΙ